

Niềm Tin và Phận Người

Cảm hứng từ Mc 4,35-40 và Mt 8,23-27

(Imprimatur tại TGP Sài Gòn, 3-7-2020)

Nguyễn Hèn Mọn, CMF

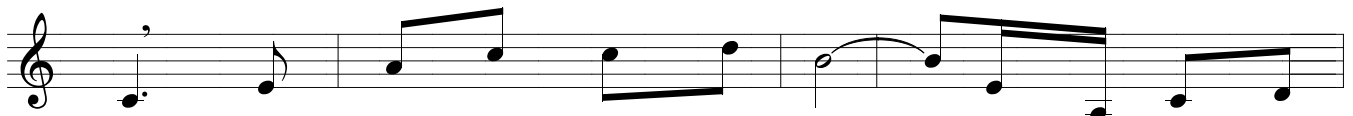
1. Thức dậy đi Chúa hỏi! Trùng dương sóng nước mênh
2. Đã nhiều phen yếu đuối, bỏ rơi thập giá giữa
3. Khi đời con xa Chúa, buồn đau sâu xé tâm

mông. Cuồng phong xóa mờ vầng trăng.
đời. Niềm tin cũng dần tàn phai.
can. Ngài ơi! Chớ đành rời xa!

Mịt mù, chông chênh, con thuyền như vỡ tan giữa
Nặng nề đôi vai, bao lăm than khiến con ngã
Đời người trăm năm, có là chi ví như gió

dòng. Niềm tin chơi vơi, Chúa ơi! Thức dậy đi Chúa
quy. Chẳng ai nâng con đứng lên. Chúa ở đâu Chúa
thoảng, ngày mai phôi phai dấu chân. Khi niềm tin lạc

hỏi! Trời mây tằm tối tương lai. Mình
hỏi? Nào ai nắm lấy tay con? Đường
lối, tìm đâu Chân Lý vĩnh hằng? Chiều

con chèo chống con thuyền. Ôi! Sao Ngài
xa đêm tối thên thang. Ôi! Sao Ngài
mưa, lặng lẽ bước đi. Thân con lạnh

nỡ chìm trong giấc nồng? Vững niềm tin con
nỡ để con đơn hành? Khi niềm tin tằm
giá tìm nương bóng Ngài. Chúa là Đường, Chân

hỡi! Đây đây Ta vẫn bên con. Lòng
tối, Ngài trao ánh mắt yêu thương đẹp
Lý, là nguồn Sức Sống vô tận trào

Ta chẳng hề ngủ say. Dẫu người mẹ quên
như nắng hồng ngày đông. Không một lời than
dâng sức mạnh tình yêu. Dẫu đường đời chông

con, nhưng tình Ta vẫn không đổi đời, một
van, đưa bàn tay đỡ nâng con dậy. Ngài
gai, đôi bàn tay Chúa luôn dẫn đường, đi

lòng yêu con đắm say! Ngược nhìn lên Thiên
luôn bao dung thứ tha. Vững niềm tin trong
con qua muôn khó nguy. Khi đời con có

Chúa, lòng tin vươn thấu trời cao. Trùng
Chúa, tình yêu thôi thúc đời con ngược
Chúa, niềm vui chan chứa từ đây. Vì

dương yên lặng giông tố khi tâm
xuôi rao truyền Chân Lý. Có Chúa
yêu, con nguyện tiến bước gieo Tin

hồn lắng động, lời kinh chứa chan niềm tin.
là sức mạnh, lòng con sáng tươi niềm tin.
Mừng khắp miền gần xa. Đức Tin nở hoa.